

тво войскары; той пристѣжива къмъ Прѣславъ съ намѣреніе да го нападне; войскары-тѣ му мѣзатъ да ся Печенѣзи.

Свѣтославъ (на Обрѣна).

Трѣбва да ви е познатъ тоя Българскый войвода.

Обрѣна.

Той трѣбва да бѣде Самуилъ, Сурсовуловый сынъ кой-то сполучи да избѣгне отъ послѣдне-то сбиваню и кой-то искаше на силѣ да земе Райнѣ.

Свѣтославъ.

Той ли е? Нека дойде. Моя-та сабія и неговѣ-тѣ непокорнѣ главѣ ще свали долу както на лукавыя му тейка.

Стражяринѣ - тѣ.

Великый княже, стражяри-тѣ ни сѣ останѣли малкома, а друга-та ни войска е распрѣснѣта по села-та за да укротява размирія-та. Азъ не знаѣмъ, твоя свѣтлость знае, нѣ мыслѣмъ, че Прѣславъ има нуждѣ да бѣде закрыленъ отъ вслѣдѣ съ силы.

Свѣтославъ.

Не е твоя работа. Старче, народѣ-тѣ ви нѣма за какво да ся дига на оражіе: азъ не му искамъ друго освѣнъ пріятелство-то. Азъ чыкамъ княгыніѣ-тѣ ви да дойде за да ѣ прѣдамъ всичко: азъ ще ѣ отстѣпнѣмъ първо-то мѣсто, ще ѣ имамъ на голѣмѣ честь, ще ѣ почитамъ, ще ѣ обычамъ